

9. "Och minns du, hvad du lofvade?"

Svensk folkvisa,
arr. af *Wilhelm Peterson-Berger*.

p
Minns du, säg, o minns du, säg, o
p
mf Och

minns du, hvad du sa-de, säg, o minns du, hvad du
minns du, hvad du lof - va - de och minns du, hvad du

sa-de, säg, o minns du, när vi sut-to, när vi
sa - -de, allt när — som vi sut - to un - der

sut-to un-der blå-a himlen, minns du, hvad du
him - me-len den blå? — Och minns du, hvad du

sa-de, säg, o minns du, hvad du sa-de, säg, o
 lof - va - de, och minns du, hvad du sa - de, allt

minns du, när vi sut-to, när vi sut-to un-der
 när — som vi sut - to un - der him - me-len den

blå-a himlen? Minns du, att du sa-de, att du
 blå? — Du lof - te, att du al - drig skul - le

mf al - drig skulle *p* svika, ja, du sa - de, att du
mf svi - - - ka, — och li - ka - fullt så

1:a g.

al-drig, aldrig, aldrig skulle svi-ka mig.
 bju'r du till att gö - ra det än - då. Du

2:a g. *p*

svi-ka mig. Och minns du, hvad du lof - va - de, och
 då. *p*

minns du, hvad du sa - de, allt när som vi sut-to un-der

mp

him-me-len den blå? Och minns du, hvad du lof - va - de, och

mp

minns du, hvad du sa - de, allt när som vi sut to un - der

him - me - len den blå? — Du lof - te, att du
 him - - me - len den blå?

him - me - len den blå? —

al - drig skul - le svi - ka, — och li - ka - fullt så
 svi - - ka,

svi - - ka,

bju'r du till att gö - ra det än - då. — Du - då.